

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCXLVII. ad annum CCCCI.

Parisiis, 1644

Epistola II. Anastasii Papae I. Ad Nerianvm. Nerianum religiosum virum ob
parentum amissionem solatur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15256

adeo quatuordecim annis ante ingressum Anastasii exaratam fuisse oportet. Vnde si eam legitimam & non potius supposititiam esse velimus, apparet, eam vel aliis pontificibus quam Anastasio adscribendam esse, vel in notam consularem mendum irrepsisse. Imposturæ suspicionem auget, quod maxima pars epistolæ, qua agit de Manichæis, reperiatur apud sanctum Leonem magnum Romanum pontificem, in epistola illius secunda ad vniuersos Italiæ episcopos scripta. Hæc post Surium. Baron. anno 402. num. 48.

EPISTOLA II.

ANASTASII PAPÆ I.

AD NERIANVM.

Nerianum religiosum virum ob parentum amissionem solatur.

Dilectissimo fratri Neriano Anastasius.

MVLTA mihi in omnibus fidei & bonitatis tuæ literis causa gaudii est, quod tantum studium circa religionis cultum exhibes, & Domini sacerdotes tuis in partibus adiuuare studes. Vnde & Deo gratias ago, quæ ad hoc instigat, & vt perseverabilem in bonis operibus te faciat, exoro. Vos tamen & in prosperis & aduersis Deum laudare magnifice oportet, eius sub potenti humiliari manu: *Vt in tempore vos tribulationis* (iuxta Petrum apostolum) *confortet & exaltet.* Fraternitatis ergo vestræ afflictio, quam de amissione parentum vestrorum vos habuisse audiimus, tantam nobis causam mœroris iniecit, vt quia nos de duobus caritas vnum fecit, cor nostrum in vestris specialiter vri tribulationibus sentiremus. Sed in hoc dolore multum me consolata est sanctitatis tuæ ad animum res deducta, * quia & patienter ferre tristitiam decet, & de morte plebis tuæ vltius longam non habere mœstiam. Ne tamen aliqua adhuc tribulatio in vestra mente resideat, hortor * quiescere a dolore: quia indecens est, te illis tædio affectionis addici, quos credendum est ad veram moriendo vitam peruenire. Habent forsitan illi iustam longi doloris excusationem, qui vitam alteram nesciunt, qui de hoc sæculo ad melius esse transitum non confidunt. Nos autem qui nouimus, qui credimus & docemus, contristari nimium de obeuntibus non debemus, ne quod apud alios pietatis tenet speciem, hoc nobis magis in culpa sit.

1. Petr. 5.

13. q. 2. Habent forsitan.

fit. Nam diffidentia quodammodo genus est; contra quod quisque prædicator queritur, iustitiam amans, dicente Apostolo: *Nolumus autem vos ignorare de dormientibus, ut non contristemini, sicut & ceteri qui spem non habent.* ^{2. Theff. 4.} Hac itaque, frater carissime, ratione perspecta, studendum nobis est, ne (sicut diximus) de mortuis affligamur, sed affectum viventibus impendamus, quibus & pietas ad utilitatem, & sit ad fructum dilectio. Depone ergo, carissime, mœrorem, & assume spiritualem fructum lætitiæ ad utilitatem sanctæ Dei ecclesiæ, seruatorumque eius profectum: & vitæ huius quæcumque sunt spatia æternis diuinisque officiis illustrare contende, ut qui insignem te præstitit, reddat per sæcula clariorem.^b Data septimo Idus Iunii, Theodosio Augusto VII. & Palladio viris clarissimis consulibus.

NOTÆ.

* *Epistola II.*] Eadem fere suspitione imposturæ hæc, sicut etiam præcedens epistola, laboraret, si non in manuscriptis codicibus nota consularis hic circa finem addita abesset. Septimus enim consulatus Theodosii, habens collegam Palladium, incidit in annum Domini 416. qui est 15. post obitum Anastasii. Qua ratione isto tempore Anastasius epistolam scripsisse dicatur, non video. Ne igitur totius epistolæ fides & auctoritas periclitetur, ob manuscriptos codices, vnde hæc Anastasii in tomum primum epistolarum pontificiarum relata est; notam consulari in fine superadditam, hac virgula censoria perstringendam esse iudicauimus.

Que auctoritas epistolæ secundæ.

^b *Data septimo Idus Junii.*] Hæc est illa consularis nota, de fide integre suspecta, quæque tomo 1. epistolarum pontificiarum ab hac epistola ex manuscriptis codicibus scripta, abest.

EPISTOLA III.

ANASTASII PAPÆ I.

AD IOANNEM HIEROSOLYMORVM EPISCOPVM.

A Ioanne Hierosolymorum episcopo Anastasius pontifex de Rufino, qui Origenis librum e Græco in Latinum sermonem verterat, consultus, respondet se hominem approbare, si Origenis errores tamquam execrandos prodat; secus autem, si illis fidem habeat.

PROBATÆ quidem affectionis est hoc, ut laudabiliter de sacerdote sacerdos loquaris. Pro tanto igitur præconio, quod in merita mea effusissime contulisti, ut amor tuo gratias ago, ita splendorem tuæ sanctitatis & eas, quas in Domino habes virtutes subinde quodammodo

Concil. Tom. 3.

XXX